

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою радою Білоцерківського національного
аграрного університету
протокол № _____ від _____ » червня 2018 року

Голова Вченої ради Білоцерківського НАУ,
Ректор, академік НААН України

А.С. Даниленко



**ОСВІТНЬО-НАУКОВА ПРОГРАМА
ВЕТЕРИНАРНА МЕДИЦИНА**

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ

21 ВЕТЕРИНАРНІ НАУКИ

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ

211 ВЕТЕРИНАРНА МЕДИЦИНА

РІВЕНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ

ТРЕТІЙ (ОСВІТНЬО-НАУКОВИЙ) РІВЕНЬ

211 – Ветеринарна медицина		
Тип диплома та обсяг програми	Диплом доктора філософії, перший науковий ступінь, 4 академічних роки, 40 кредитів ЄКТС	
Вищий навчальний заклад	Білоцерківський національний аграрний університет	
Ліцензуюча інституція	Міністерство освіти і науки України, Україна, проспект Перемоги, 10, м. Київ, 01135	
Період ліцензування	2016 рік	
Рівень програми	EQFforENEА – третій цикл, EQFforLLL – 8 рівень, НРК України – 8 рівень	
А	Мета програми	
	Підготовка висококваліфікованих науковців і науково-педагогічних кадрів у галузі ветеринарної медицини на основі проведення науково-дослідної роботи і отримання нових наукових та/або практично спрямованих результатів, підготовка та захист дисертацій	
В	Характеристика програми	
1	Предметна область (галузь знань)	21 Ветеринарна медицина
2	Фокус програми: загальний/ спеціальний	<p>Загальний: Дослідження в галузі ветеринарної медицини.</p> <p>Спеціальний: Дослідження закономірностей розвитку фізіологічних і патологічних процесів в організмі тварин та розроблення науково-практичних основ, методів і підходів, які передбачають:</p> <ul style="list-style-type: none"> - володіння методологією наукових досліджень; - механізми і закономірності проявів життєдіяльності у тварин різних класів, видів і порід, їхніх органів, тканин, клітин та субклітинних утворень, вплив кормових добавок, біологічно активних речовин, лікарських засобів, продуктів нанотехнологій та інших речовин природного й синтетичного походження на функціонування окремих органів і систем, ріст, розвиток, реактивність, резистентність, відтворення й продуктивність на різних стадіях росту і розвитку; - закономірності взаємодії тварин із різноманітними факторами зовнішнього середовища, їх поведінка в різних умовах існування, а також на різних стадіях онтогенезу; - узагальнення одержаних нових знань про особливості фізіологічних процесів у організмі тварин, які є основою біологічних, ветеринарних та сільськогосподарських дисциплін; - закономірності перебігу фізіологічних процесів у тварин в тісному зв'язку із умовами зовнішнього середовища, які є основою для обґрунтування і розробки нових технологій годівлі, утримання, використання, профілактики захворювань і лікування тварин з метою підвищення їх життєздатності, резистентності, інтенсивності росту та продуктивності; - розробку фундаментальних і прикладних проблем з етіології, патогенезу, методів діагностики, лікування та профілактики внутрішніх, хірургічних, інфекційних, акушерських і гінекологічних хвороб тварин; - вивчення теоретичних основ розвитку множинної внутрішньої та поліметаболічної патології у жуйних, коней, птиці та дрібних домашніх тварин у взаємозв'язку з живленням, продуктивністю, віком, породою, екологічною ситуацією, напрямом продуктивності

		<p>та функціональним станом ендокринної системи;</p> <ul style="list-style-type: none"> - розробка інформативних критеріїв діагностики множинної внутрішньої і поліметаболическої патології, теоретичне й експериментальне обґрунтування нових, більш досконалих, методів групової та індивідуальної терапії та профілактики внутрішніх, хірургічних, акушерсько-гінекологічних та інфекційних хвороб тварин; - проведення комплексної системи ветеринарного обслуговування тваринництва та контроль за виконанням заходів щодо профілактики і ліквідації інфекційних, незаразних та інвазійних хвороб тварин; - вивчення загальних об'єктивних закономірностей виникнення, розвитку та згасання інфекційних хвороб за сучасних умов ведення тваринництва та впровадження у виробництво орендних, фермерських, кооперативних форм власності у сільському господарстві та у тваринництві зокрема; - вивчення захворювань, спільних для кількох видів тварин, найбільш важливих в епізоотичному і епідеміологічному значеннях; - визначення загальних об'єктивних закономірностей виникнення та розвитку хірургічних хвороб у продуктивних та дрібних домашніх тварин; - засвоєння сучасних методів і засобів діагностики та хірургічної оперативної техніки; - розробку нових та удосконалення клінічних, інструментальних і лабораторних методів дослідження тварин, функціонального стану окремих органів і систем; - вивчення поширення, етіології, патогенезу, симптомів і синдромів за внутрішніх хвороб тварин, показників їх морфо-біохімічного та імунного статусу; - розробку та вивчення інформативних методів та критеріїв діагностики внутрішніх хвороб тварин - розробку та апробацію нових препаратів для групової та індивідуальної терапії тварин за внутрішніх хвороб; - розробку наукових основ диспансеризації тварин різних видів у господарствах різного типу, їх теоретичне і експериментальне обґрунтування; - розробку методів комплексної профілактики внутрішніх хвороб тварин, їх теоретичне та експериментальне обґрунтування. - моніторингову оцінку репродуктивного здоров'я тварин (поголів'я) та реалізація їх відтворного потенціалу; - вивчення теоретичних основ, правил, способів і технік виконання хірургічної операції; - вивчення етіологічних аспектів хірургічної патології у тварин в умовах інтенсивного тваринництва, профілактика та лікування хірургічних хвороб у різних ділянках тіла тварин; - вивчення впливу технологічних та екологічних умов, антропогенного фактору, стресу, генетично-селекційної характеристики, інфекційного чинника внутрішніх та хірургічних хвороб на репродуктивну функцію та поширеність акушерської, гінекологічної, андрологічної патологій та патологій молочної залози; - вивчення динаміки адаптаційних змін різних складових гомеостазу (метаболическі, ендокринні, імунні, нервові, біохімічні, клітинні тощо) протягом репродуктивного циклу та роль їх порушень в патогенезі акушерських, гінекологічних, андрологічних хвороб і патологій молочної залози; - вивчення закономірностей та взаємообумовленість порушень відтворення процесів із поліорганною патологією та хворобами з
--	--	--

		<p>асоційованим розвитком;</p> <ul style="list-style-type: none"> - розробку нових та удосконалення існуючих клінічних, лабораторних, генетичних, цитологічних, інструментальних та інших методів діагностики, прогностичних критеріїв, методів контролю та кореляції репродуктивних процесів і науково-методологічних основ лікувальних і превентивних заходів щодо акушерських, гінекологічних, андрологічних хвороб і патологій молочної залози; - удосконалення і розробку методів біотехнологій інтенсивного розмноження тварин (технологія штучного осіменіння, трансплантація ембріонів, клонування тощо); - вивчення питань гравідарної дизадаптації та механізмів порушення внутрішньоутробового розвитку та народження неповноцінного потомства; - розробку та впровадження оперативних методів та ефективних й екологічно безпечних фармакологічних, фізіотерапевтичних, загальностимулювальних засобів лікування і профілактики акушерських, гінекологічних, андрологічних хвороб та патологій молочної залози і новонароджених тварин; - вивчення генетичних факторів в генезі спадкових хвороб та розробка комплексних програм профілактики їх поширення; - вивчення об'єктивних закономірностей виникнення, прояву, поширення і згасання епізоотій і на цій основі розробка методів профілактики; - вивчення особливостей мікроорганізмів, що викликають хвороби, їх патогенетичну роль, а також методи специфічної діагностики, виробництва і контроль засобів терапії та профілактики інфекційних хвороб; - вивчення природи вірусів, їх властивостей і особливостей протівірусного імунітету, біопрепаратів для специфічної профілактики вірусних захворювань; - вивчення правил відбору та консервування патолого-анатомічного матеріалу та його транспортування; - вивчення правил роботи з вірусомісним матеріалом, його дослідження для виявлення в ньому вірусів та їх ідентифікації; - вивчення методів постановки серологічних реакцій.; - володіння методами електронної, люмінесцентної мікроскопії, а також широке використання вакцинних штамів вірусів і діагностикумів, що виробляються вітчизняною біологічною промисловістю; - впровадження сучасних досягнень у сфері основних питань імунології: антигенів, антитіл, організація та функціонування імунокомпетентної системи, клітинні кооперації, гістосумісність, імуногенетика, еволюція імунітету, імунобіотехнологія; - вивчення основних форм та видів порушення імунологічної реактивності у тварин; - вивчення принципів та особливостей гуморальних і клітинних факторів імунітету – основного механізму забезпечення захисту організму від інфекційних агентів, аутоантигенів, власних клітин зі зміненою генетичною інформацією; - освоєння сучасних методів імунологічних досліджень.
3	Орієнтація програми	Освітня, дослідницька та прикладна. Наукові дослідження з новими теоретичними та удосконаленими, практично спрямованими важливими методичними результатами.
4	Особливості програми	Освітня складова програми. Програма реалізується невеликими групами дослідників за спеціалізаціями. Програма передбачає 40 кредитів ЄКТС для обов'язкових навчальних дисциплін, з яких 18 – дисципліни загальної підготовки (філософія

		<p>науки, іноземна мова за професійним спрямуванням, сучасні методи викладання у вищій школі, Методологія наукових досліджень, Сучасні інформаційні технології у наукових дослідженнях), що передбачають набуття аспірантом загальнонаукових (філософських) та мовних компетенцій, універсальних навичок дослідника. 12 кредитів ЄКТС передбачено на дисципліни циклу дисциплін професійної та практичної підготовки, та 10 – для вибіркових дисциплін у межах спеціальності.</p> <p>Наукова складова програми. Наукова складова освітньо-наукової програми передбачає здійснення власних наукових досліджень під керівництвом одного або двох наукових керівників з відповідним оформлення одержаних результатів у вигляді дисертації. Ця складова програми не вимірюється кредитами ЄКТС, а оформляється окремо у вигляді індивідуального плану наукової роботи аспіранта і є частиною навчального плану.</p> <p>Особливістю наукової складової освітньо-наукової програми підготовки докторів філософії зі спеціальності 211 – Ветеринарна медицина є те, що окремі аспекти власних наукових досліджень аспіранти зможуть виконувати під час практичних занять з дисциплін професійної підготовки.</p>
С	Працевлаштування та продовження освіти	
1	Працевлаштування	<p>Дослідницька діяльність – у науково-дослідних інститутах. Дослідницька та викладацька – у закладах освіти I-IV рівнів акредитації ветеринарного і біотехнологічного спрямування, а також у лабораторіях ветеринарної медицини, біофабриках, м'ясо- і молокопереробних підприємствах, птахокомбінатах.</p> <p>Адміністративна та управлінська діяльність у галузі ветеринарної медицини згідно класифікатора професій України може бути наступною: асистент (2310.2), доцент (2310.1), професор (2310.1), молодший науковий співробітник (ветеринарна медицина) (2223.1), науковий співробітник (ветеринарна медицина) (2223.1), викладач вищого навчального закладу (2310.2), директор (керівник) малого промислового підприємства (фірми) (1312), директор (начальник) організації (дослідної, конструкторської, проектної) (1210.1), директор (начальник) професійного навчально-виховного закладу (професійно-технічного училища, професійного училища тощо) (1210.1), директор (начальник, інший керівник) підприємства (1210.1), директор (ректор, начальник) вищого навчального закладу (технікуму, коледжу, інституту, академії, університету тощо) (1210.1), директор відділення (1210.1), директор кабінету (методичного, навчально-методичного (1210.1), директор лабораторії (1210.1), директор курсів підвищення кваліфікації (1210.1), директор науково-дослідного інституту (1210.1), директор центру підвищення кваліфікації (1229.4), завідувач (начальник) відділу (науково-дослідного, конструкторського, проектного тощо) (1237.2), начальник дослідної організації, завідувач відділення у коледжі (1229.4), завідувач підсобного сільського господарства (1221.2), завідувач ветеринарної клініки (лікарні, поліклініки) (1221.2) завідувач лабораторії (науково-дослідної, підготовки виробництва) (1237.2), головний державний інспектор з ветеринарної медицини (1229.3, головний лікар ветеринарної медицини (1237.1) лікар ветеринарної медицини (2223.2), завідувач аптеки (1210.1), завідувач бази аптечної (1210.1), начальник дослідної організації (1210.1).</p> <p>Можливе місце працевлаштування. Міністерство освіти і науки</p>

		України, Міністерство аграрної політики і продовольства України, Міністерство оборони і внутрішніх справ, СБУ, вищі навчальні заклади ветеринарного і тваринницького спрямування, науково-дослідні інститути (станції, лабораторії), коледжі, обласні управління сільського господарства.
2	Продовження освіти	Навчання для розвитку та самовдосконалення у науковій та професійній сферах діяльності, а також інших споріднених галузях наукових знань, а саме: - підготовка на 9-му (постдокторському) рівні НРК України у галузі ветеринарної медицини; - навчання на 8-му (докторському) рівні НРК України у споріднених галузях наукових знань; - освітні програми, дослідницькі гранти та стипендії (у тому числі й за кордоном), що містять додаткові освітні компоненти.
D	Стиль та методика навчання	
1	Підходи до викладання та навчання	Підхід до викладання та навчання передбачає наступне: - впровадження активних методів навчання, що забезпечують особистісно-зорієнтований підхід і розвиток мислення у аспірантів (здобувачів); - тісна співпраця аспірантів (здобувачів) зі своїми науковими керівниками; - підтримка та консультування аспірантів (здобувачів) науково-педагогічними та науковими працівниками БНАУ і галузевих науково-дослідних інститутів, у тому числі, забезпечуючи доступ до наявного сучасного обладнання; - залучення до консультування аспірантів (здобувачів) визнаних фахівців-практиків тваринницького виробництва, ветеринарної та зоотехнічної науки України та зарубіжних країн; - інформаційну підтримку щодо участі аспірантів (здобувачів) у конкурсах на одержання наукових стипендій, премій, грантів, у тому числі – міжнародних; - надання можливості аспірантам (здобувачам) брати участь у підготовці наукових проектів на конкурси Міністерства освіти і науки України; - безпосередню участь у виконанні бюджетних та ініціативних науково-дослідних робіт.
2	Система оцінювання	<i>Освітня складова програми.</i> Система оцінювання знань за дисциплінами освітньо-наукової програми складається з підсумкового контролю. Підсумковий контроль знань у вигляді іспиту/заліку проводиться у письмовій формі з подальшою усною співбесідою. Позитивні оцінки з підсумкового контролю можуть виставлятися автоматично, у межах дисциплін, якщо аспірантом підготовлені та опубліковані наукові статті у збірниках, які входять до фахових видань та/або видань, що включені до міжнародних наукометричних баз. Кількість статей та їх тематика узгоджується з науковим керівником. <i>Наукова складова програми.</i> Оцінювання наукової діяльності аспірантів (здобувачів) здійснюється на основі кількісних та якісних показників, що характеризують підготовку наукових праць, участь у конференціях, підготовку окремих частин дисертації, відповідно до затвердженого індивідуального плану наукової роботи аспіранта (здобувача). Звіти аспірантів (здобувачів), за результатами виконання індивідуального плану, щорічно затверджуються на засіданні кафедр та вченій раді інституту (факультету) з рекомендацією продовження (або припинення) навчання в аспірантурі.
3	Форма	<i>Освітня складова програми.</i> Підсумковий контроль успішності

	контролю успішності навчання аспіранта (здобувача)	<p>навчання аспіранта (здобувача) проводиться у формі:</p> <ul style="list-style-type: none"> - іспиту – за результатами вивчення таких обов’язкових дисциплін освітньої програми, як філософія та іноземна мова за професійним спрямуванням, а також комплексний фаховий іспит за результатами вивчення дисциплін професійної підготовки; - заліку – за результатами вивчення всіх інших дисциплін, передбачених навчальним планом. <p>Наукова складова програми. Кінцевим результатом навчання аспіранта (здобувача) є належним чином оформлений, за результатами наукових досліджень, рукопис дисертації, її публічний захист та присудження наукового ступеня доктора філософії зі спеціальності 211 – Ветеринарна медицина.</p>
Е	Програмні компетенції	
1	Загальні (універсальні)	<p>Програма включає загальні компетентності, якими повинен володіти випускник третього циклу.</p> <p>ЗК 1. Здатність вчитися, оволодівати сучасними знаннями, самовдосконалюватись та формувати системний науковий світогляд.</p> <p>ЗК 2. Здатність до критичного аналізу та оцінювання сучасних наукових досягнень у вирішенні освітнянських, наукових та практичних завдань.</p> <p>ЗК 3. Здатність до абстрактного креативного мислення, виявлення, отримання, систематизації, синтезу й аналізу інформації з різних джерел із застосуванням сучасних інформаційних технологій у науковій діяльності.</p> <p>ЗК 4. Здатність планувати і здійснювати комплексні дослідження на сучасному рівні з використанням новітніх інформаційних і комунікаційних технологій та дотриманням параметрів безпечної діяльності на основі цілісного системного наукового світогляду з використанням знань в області історії і філософії науки.</p> <p>ЗК 5. Здатність до генерування нових ідей та прийняття обґрунтованих рішень для досягнення поставлених цілей.</p> <p>ЗК 6. Здатність розробляти та управляти науковими проектами, ініціювати організації досліджень в галузі науково-дослідницької та інноваційної діяльності з урахуванням фінансування науково-дослідницьких робіт, здійснювати реєстрацію прав інтелектуальної власності.</p> <p>ЗК 7. Здатність до участі у роботі вітчизняних та міжнародних дослідницьких колективів з вирішення наукових і науково-освітніх завдань.</p> <p>ЗК 8. Здатність виявляти ініціативу, брати на себе відповідальність, мотивувати людей та рухатися до спільної мети (soft skills).</p> <p>ЗК 9. Здатність здійснювати виробничу діяльність, зберігаючи природне та культурне надбання, ефективно працювати в команді, спілкуватися з фахівцями та експертами різного рівня інших галузей знань.</p> <p>ЗК 10. Здатність дотримуватися норм наукової етики, авторського і суміжних прав інтелектуальної власності.</p> <p>ЗК 11. Здатність готувати наукові тексти, представляти, обговорювати, вести дискусії та наукову полеміку щодо результатів своєї наукової роботи державною та іноземною мовами в обсязі, достатньому для повного розуміння, демонструючи культуру наукового усного і писемного мовлення.</p>

2	<p>Спеціальні (фахові)</p>	<p>СК 1. Здатність визначати комплекс необхідних клінічних, інструментальних та лабораторних методів і методик дослідження стану здоров'я різних видів і класів тварин за норми та патології у віковому і порівняльному аспектах, різних біологічних субстратів тощо з отриманням достовірних результатів відповідно до обраної спеціалізації та поставленої мети.</p> <p>СК 2. Здатність розуміти призначення та застосовувати необхідне професійне обладнання, інструментарій, реактиви тощо, необхідні для проведення певних досліджень стану здоров'я тварин, різних біологічних субстратів тощо відповідно до обраної спеціалізації з дотриманням правил техніки безпеки.</p> <p>СК 3. Здатність встановлювати причинно-наслідкові механізми змін гомеостазу організму, диференціювати етіологічні фактори, встановлювати їх взаємовплив на патогенез захворювань тварин та прогнозувати можливі зміни гомеостазу в організмі.</p> <p>СК 4. Здатність формулювати наукову проблему, розробляти робочі гіпотези, визначати актуальність, мету, завдання, які необхідно вирішити для досягнення мети, оцінювати необхідні ресурси та час для реалізації, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань та/або професійної практики за спеціальністю «Ветеринарна медицина».</p> <p>СК 5. Здатність аналізувати, систематизувати та узагальнювати результати наукових досліджень, порівнювати їх з результатами інших вітчизняних і зарубіжних науковців з обраної спеціалізації спеціальності «Ветеринарна медицина», робити обґрунтовані та достовірні висновки, створювати бази даних і використовувати інтернет-ресурси.</p> <p>СК 6. Здатність знаходити шляхи можливого використання отриманих результатів для подальшого розвитку науки, підвищення якості навчального процесу та/або економічної ефективності виробництва.</p> <p>СК 7. Здатність розуміти комплексні проблеми в галузі ветеринарії, робити наукові узагальнення стосовно актуальних питань стану ветеринарного благополуччя на сучасному етапі розвитку агропромислового комплексу з позиції збереження навколишнього середовища та дотримання галузевих вимог безпеки життєдіяльності й охорони праці.</p> <p>СК 8. Здатність здійснювати просвітницьку та педагогічну діяльність у межах обраної спеціалізації, застосовуючи традиційні та інноваційні методи, прийоми, засоби тощо.</p> <p>СК 9. Здатність володіти професійною іноземною мовою, вільно сприймати, обробляти та відтворювати інформацію іноземною мовою на загальні та фахові теми.</p> <p>СК 10. Здатність вести наукові дискусії, виявляти і вирішувати наукові задачі та проблеми у межах обраної спеціалізації з дотриманням норм наукової етики і академічної чесності.</p> <p>СК 11. Здатність здійснювати фаховий аналіз різних інформаційних джерел, авторських методик, конкретних освітніх, наукових та професійних матеріалів за обраною спеціалізацією.</p> <p>СК 12. Здатність впроваджувати у виробництво науково-обґрунтовані результати дисертаційних досліджень за спеціальністю «Ветеринарна медицина».</p> <p>СК 13. Здатність формувати структуру наукової роботи, у т.ч. дисертаційної, здійснювати її рубрикацію та змістовне наповнення.</p>
---	-----------------------------------	--

		<p>СК 14. Здатність висвітлювати результати наукових досліджень у вітчизняних та зарубіжних наукових виданнях з ветеринарної медицини.</p> <p>СК 15. Здатність брати участь у наукових дискусіях, критичних діалогах на вітчизняному та міжнародному рівнях, відстоювати свою наукову позицію</p>
F	Програмні результати навчання	
	<p>РН 1. Вільно володіти державною та достатньо для професійного представлення результатів наукових досліджень іноземною мовами.</p> <p>РН 2. Володіти сучасними передовими концептуальними та методологічними знаннями і вміннями, необхідними для виконання науково-дослідницької та/або професійної діяльності за спеціальністю «Ветеринарна медицина».</p> <p>РН 3. Мати ґрунтовні знання предметної області та розуміння професії, знати фундаментальні праці провідних вітчизняних та зарубіжних вчених з ветеринарної медицини за обраною спеціалізацією.</p> <p>РН 4. Розуміти мету власного наукового дослідження.</p> <p>РН 5. Володіти методами статистичного оброблення отриманих результатів наукових досліджень з використанням сучасних інформаційних технологій.</p> <p>РН 6. Знати принципи організації, форми здійснення навчального процесу в сучасних умовах, його наукового, навчально-методичного та нормативного забезпечення, опрацювання наукових та інформаційних джерел під час підготовки до занять, застосування активних методик викладання.</p> <p>РН 7. Розуміти шляхи впровадження результатів наукових досліджень з ветеринарної медицини у виробництво, навчальний процес та науку.</p> <p>РН 8. Розуміти особливості структури монографії, наукової статті, науково-методичних вказівок та науково-практичних рекомендацій, тез доповідей тощо.</p> <p>РН 9. Бути здатним приймати обґрунтовані рішення, саморозвиватися і самовдосконалюватися, нести відповідальність за достовірність і новизну власних наукових досліджень та прийняття рішень, вміти мотивувати співробітників рухатися до спільної мети.</p> <p>РН 10. Уміти проводити критичний аналіз, оцінку і синтез нових наукових положень та ідей щодо ветеринарної медицини.</p> <p>РН 11. Ініціювати, організовувати та проводити комплексні дослідження з ветеринарної медицини, які приводять до отримання нових знань.</p> <p>РН 12. Формулювати наукову проблему з огляду на ціннісні орієнтири сучасного суспільства та стан її наукової розробки, робочі гіпотези досліджуваної проблеми, які мають розширювати і поглиблювати стан наукових досліджень з ветеринарної медицини.</p> <p>РН 13. Аналізувати сучасні наукові праці, виявляючи дискусійні та мало досліджені питання з ветеринарної медицини, здійснювати моніторинг наукових джерел інформації стосовно досліджуваної проблеми, встановлювати їх інформаційну цінність шляхом порівняльного аналізу з іншими джерелами</p> <p>РН 14. Проводити професійну інтерпретацію отриманих матеріалів на основі сучасного програмного забезпечення.</p> <p>РН 15. Мати досвід спілкування в діалоговому режимі з широкою науковою спільнотою та громадськістю загалом, а також у сфері наукової та/або професійної діяльності за спеціальністю «Ветеринарна медицина».</p> <p>РН 16. Кваліфіковано відобразити результати наукових досліджень у наукових статтях, опублікованих як у фахових вітчизняних виданнях, так і у виданнях, які входять до міжнародних наукометричних баз.</p> <p>РН 17. Професійно презентувати результати своїх досліджень на вітчизняних та міжнародних наукових конференціях, семінарах, мати досвід практичного використання іноземної мови у науковій, інноваційній та педагогічній діяльності.</p>	

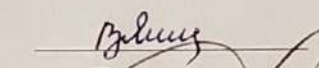
	<p>PH 18. Мати досвід роботи в команді, навички міжособистісної взаємодії.</p> <p>PH 19. Використовувати сучасні інформаційні та комунікативні технології під час спілкування, обміну інформацією, збору, аналізу, оброблення, інтерпретації різних джерел з ветеринарної медицини.</p> <p>PH 20. Здійснювати організацію практичних і лабораторних досліджень з ветеринарної медицини відповідно до вимог безпеки життєдіяльності й охорони праці.</p>
--	---

G	Програмні результати наукової роботи
	<p><i>Підготовка та публікація наукових статей (кількість яких передбачена відповідними нормативно-правовими актами), монографій, науково-методичних рекомендацій, тез доповідей.</i></p> <p><i>Участь у виконанні бюджетних, госпдоговірних та ініціативних науково-дослідних робіт (тем).</i></p> <p><i>Апробація результатів дисертаційного дослідження на конференціях, семінарах, форумах.</i></p> <p><i>Впровадження результатів дослідження у виробництво та навчальний процес.</i></p> <p><i>Підготовка і публічний захист дисертації на засіданні спеціалізованої вченої ради.</i></p>

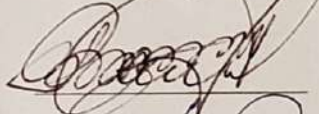
Керівник проектної групи
(гарант освітньо-наукової програми):

доктор ветеринарних наук, професор,
академік НААН Левченко Володимир Іванович

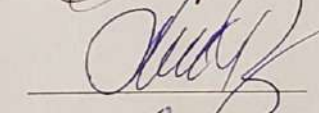
Проектна група:



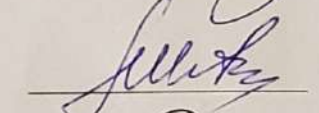
доктор ветеринарних наук, професор
Головаха Володимир Іванович



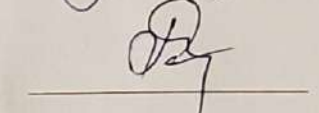
доктор ветеринарних наук, професор
академік НААН Рубленко Михайло Васильович



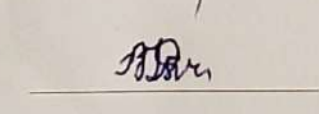
доктор ветеринарних наук, професор
Гльницький Микола Григорович



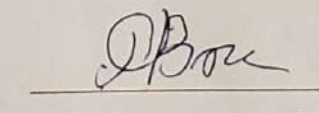
доктор ветеринарних наук, професор
Корнієнко Леонід Євгенович



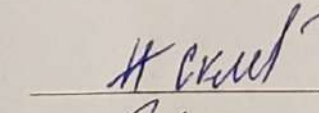
доктор ветеринарних наук, професор
Івченко Василь Мусійович



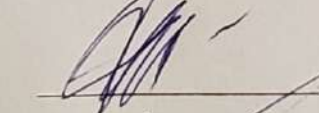
доктор ветеринарних наук, професор
Рубленко Сергій Васильович



доктор ветеринарних наук, доцент
Склярів Павло Миколайович



доктор ветеринарних наук, професор
Нішеменко Микола Прокопович



доктор ветеринарних наук, професор
Козій Василь Іванович

